

na hogen' sechyta. Potom sašej zeŕnyzi žen lažafcho a nepožedafcho sa žedneju jěžu, ale jano sa pišchim. A wjazoru choroscž sašej pschiberafcho, won kichěšcho po dřewo, ale klaboscž běšcho tač welika, až jomu možno neběšcho. A we wěštej nažej, až bužo humrěšch a hogña wězej nepoderbešch, běšcho jomu schojadno, lež se pali abo niz.

Pschichodna nož běšcho sašej, kaž sajžona. Hogen' běšcho hugašnuč. Robinson bu tač klabu, až se namožafcho wězej hobroschisch. Won se togodla nizog nenažejafcho, ako šmeršchi. A tej se tež we hutšchobnej modlitwě pschigotowa; pschošafcho wo wodafche šwojich grěchow a hužěkowa se sa Božu scžerpnosčž a sa wsche Bože dobroty. Nejwězej se žěkowafcho sa wschu nusu, kotruž běšcho Bog na nogo poškač a jogo psches tušamu k polěpschowaniu wabič. Se kdsami spominašcho tež na šwojej starejšchej a bjačtomafcho sa něju. A hobsamkneņu račnu won: „Woschž, něto pschiruzhju moju dušchu do twojeju rukowu!“ Tač samžeri šwojej wozu, na šmeršch začajuzh.

Sdafcho se tež, aby někšchěka šmeršch na se dašch začafsch, pscheto Robinson bu šchym klabščy, padnu do homarki a něwěžefcho niz wězej wot šwěta. Jogo dych bu krotki a jachlaty. Sšlědne smyrkneće se šnaž pschibližafcho, schěžkosčž padnu na jogo hutšchobu, won se scžegnu a wosta — s měrom.